

rejse sigtelse mod en bestemt person, fordi situationen er den, at politiet ikke har mistanke til nogen bestemt person. Er der således tale om en fotoforevisning, hvor der skal forevises et større antal billeder af personer, der ikke kan betragtes som værende mistænkte, men blot anses for mulige gerningsmænd, vil der således ikke blive tale om at indkalde en forsvarer til varetagelse af de pågældendes interesser.

Såfremt der opstår tvist mellem politiet på den ene side og sigtede eller dennes forsvarer på den anden side vedrørende lovligheden af et allerede gennemført eller påtænkt efterforskningskridt, vil spørgsmålet kunne kræves forelagt for retten i medfør af bestemmelsen i retsplejelovens § 746, stk. 1.

Til nr. 20 (retsplejelovens § 748, stk. 1, 2. pkt.)

Henvisningen i den gældende § 748, stk. 1, 2. pkt., til kapitel 75 b om beslaglæggelse udgår som en konsekvens af ophævelsen af dette kapitel. Samtidig foreslås som noget nyt en henvisning til kapitel 74 om beslaglæggelse og edition, jf. nærmere pkt. 2.3.2. i de almindelige bemærkninger.

Efter den gældende bestemmelse skal sigtede ikke underrettes om retsmøder, der afholdes med henblik på at opnå rettens forudgående kendelse om bl.a. edition eller beslaglæggelse efter retsplejelovens kapitel 75 b, dvs. beslaglæggelse med henblik på sikring af bevismidler, konfiskation eller vindikation (udlevering til den retmæssige ejer).

Ændringen medfører, at sigtede heller ikke skal underrettes om retsmøder, der afholdes med henblik på at opnå rettens forudgående kendelse om beslaglæggelse med henblik på sikring af krav på sagsomkostninger, bøder og erstatningskrav. Underretning kan således efter forslaget undlades, uanset hvilken form for beslaglæggelse eller edition retsmødet angår.

Til nr. 21 (retsplejelovens § 767, stk. 2)

Hvis fristen for en varetægtsfængsling efter § 767, stk. 1, er fastsat, så den udløber den dag, domsforhandlingen begynder, eller senere, foreslås det, at varetægtsfængslingen skal fortsætte uden yderligere fristforlængelser, indtil domsforhandlingen er afsluttet, og dommen er afsagt. Dette gælder uanset, om afgørelsen om varetægtsfængsling er truffet efter § 762, stk. 1 eller stk. 2.

Tiltalte kan på ethvert tidspunkt anmode om, at varetægtsfængslingen ophæves efter § 766, hvorefter retten til enhver tid kan omgøre en kendelse om varetægtsfængsling, eller § 768, hvorefter retten skal ophæve varetægtsfængslingen, hvis forfølgningen opgi-

ves, hvis betingelserne for varetægtsfængsling ikke længere er til stede, eller hvis retten finder, at efterforskningen ikke fremmes med tilstrækkelig hurtighed, og at fortsat varetægtsfængsling ikke er rimelig. Hvis tiltalte anmoder om ophævelse af varetægtsfængslingen, skal retten inden tre dage fra den dag, hvor anmodningen er fremsat over for retten, træffe afgørelse om, hvorvidt varetægtsfængslingen skal ophæves. Fristen indebærer, at der skal træffes afgørelse inden udløbet af den tredje dag, efter at tiltalte eller dennes forsvarer har fremsat anmodningen.

Hvis der er spørgsmål om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, skal afgørelsen efter den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 60, stk. 3, træffes af en dommer eller en afdeling, der ikke deltager i domsforhandlingen. Afgørelsen skal således træffes af en anden dommer eller afdeling, hvis tiltalte allerede er fængslet efter § 762, stk. 2. Afgørelsen skal endvidere træffes af en anden dommer eller afdeling, hvis tiltalte er fængslet efter § 762, stk. 1, men der ved afgørelsen om eventuel ophævelse bliver spørgsmål om fængsling efter § 762, stk. 2. Om dette er tilfældet, afhænger af, om anklagemyndigheden nedlægger påstand om, at tiltalte fængsles efter § 762, stk. 2, såfremt retten finder, at betingelserne for fængsling efter § 762, stk. 1, ikke længere er opfyldt. Retten må, inden den træffer afgørelse om, hvorvidt en fængsling efter § 762, stk. 1, skal ophæves, om fornødt ved spørgsmål til anklageren søge oplyst, om der (tillige) nedlægges påstand om fængsling efter § 762, stk. 2.

Hvis en af betingelserne i den foreslåede bestemmelse i § 60, stk. 3, 2. pkt., er opfyldt - dvs. at der er tale om en tilståelsessag efter § 925 eller § 925 a, eller hvis sagen for så vidt angår de forhold, der har givet anledning til varetægtsfængslingen, ikke omfatter beviserne for tiltaltes skyld - skal afgørelsen ikke træffes af en anden dommer eller afdeling. I en sådan sag kan den dommer eller den afdeling, der deltager i domsforhandlingen, træffe afgørelse om varetægtsfængsling, uden at dette medfører inhabilitet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 60, stk. 2 og 3, og § 91, stk. 3, og til pkt. 7 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 (overskriften til kapitel 71)

Ændringen er en konsekvens af de foreslåede regler om observation.

Til nr. 23 (retsplejelovens § 786, stk. 4)

Det foreslås, at justitsministeren bemyndiges til at